



REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

IZ RUKE

Preko pošte

27-09-2010

Predano za poštu dostavu-pred dne. 20
POŠTA R
Broj primjerka priloga
Taksirano KN POTPIS



1. PŽ-121/10-3



RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu pojedincu mr. sc. Nenadu Šepiću, u pravnoj stvari predlagatelja osiguranja SPLITING d.o.o., Split, kojeg zastupa punomoćnik Vedran Vujčić, odvjetnik u Splitu, protiv protivnika osiguranja 1. SINJ d.d. u stečaju, Sinj, kojeg zastupa stečajni upravitelj Ankica Čenić, Split, a ona po punomoćniku Vedranu Vujčiću, odvjetniku u Splitu, i 2. ALKASIN d.o.o. u stečaju, Dicmo, kojeg zastupa stečajni upravitelj Damir Filipović Čugura iz Sinja, a ovaj po punomoćniku Bori Rajiću, odvjetniku u Splitu, radi određivanja privremene mjere, odlučujući o žalbama protivnika osiguranja protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj R-84/08 od 9. rujna 2009., 16. srpnja 2010.

riješio je

I. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj R-84/08 od 9. rujna 2009. i rješava:

Odbija se prijedlog predlagatelja osiguranja SPLITING d.o.o., Split, za određivanjem privremene mjere koja glasi:

„I. Određuje se privremena mjera kojom se zabranjuje protivnicima osiguranja raspolaganje i otuđenje iznosa od 4.691.210,65 kn i to sa računa protivnika osiguranja ad. 1. iznosa od 2.345.605,00 kn koji se vodi kod HVB SPLITSKA BANKA d.d. Split pod br. 2330003-11000149703 te sa računa protivnika osiguranja pod ad.2. iznosa od 2.345.605,00 kn koji se račun vodi kod HVB SPLITSKA BANKA d.d. Split pod br. 2330003-1100015502 a koji je iznos dio iznosa od 11.000.000,00 kn koje je uplatilo trgovačko društvo KONSTRUKTOR INŽENJERING d.d. Split s naslova rješenja Trgovačkog suda u Splitu od 14.12.2004. poslovni broj St-28/01 i St-78/02.

II. Ova privremena mjera ostaje na snazi do isteka 15 dana od dana okončanja stečajnih postupaka kod Trgovačkog suda u Splitu pod br. St-28/01 i St-78/02.

III. Dužni su protivnici osiguranja ad.1. i ad.2. solidarno naknaditi predlagatelju osiguranja iznos od 536.157,00 kn na ime troškova postupka u roku od 8 dana.“

II. Predlagatelj osiguranja dužan je protivniku osiguranja pod 1. naknaditi parnični trošak za žalbu u iznosu od 61.364,00 kn (šezdesetjednatisuća tristošezdesetčetiri kune).

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj R-84/08 od 9. rujna 2009. prihvaćen je prijedlog za određivanje privremene mjere i određena je privremena mjera kojom se zabranjuje protivnicima osiguranja raspolaganje i otuđenje iznosa od 4.691.210,65 kn, i to sa računa protivnika osiguranja pod 1. iznosa od 2.345.605,00 kn koji se vodi kod HVB SPLITSKA BANKA d.d. Split te sa računa protivnika osiguranja pod 2. iznosa od 2.345.605,00 kn koji se račun vodi kod HVB SPLITSKA BANKA d.d. Split, a koji iznos je dio iznosa od 11.000.000,00 kn koji je uplatilo trgovačko društvo KONSTRUKTOR INŽENJERING d.d. Split s naslova rješenja Trgovačkog suda u Splitu od 14. prosinca 2004. poslovni broj St-28/01 i St-78/02, te je naloženo banci da izvrši zapljenu tog iznosa te je određeno da ova privremena mjera ostaje na snazi do isteka 15 dana od dana okončanja stečajnih postupaka kod Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-28/01 i St-78/02.

U obrazloženju rješenja se navodi da je prijedlog za izdavanje privremene mjere osnovan na temelju čl. 296. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99, 42/00 i 173/03, dalje: OZ) jer je predlagatelj osiguranja učinio vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine.

U pogledu vjerojatnosti tražbine sud prvog stupnja je utvrdio da je predlagatelj osiguranja stekao Ugovorom o kupoprodaji potraživanja s HVB SPLITSKOM BANKOM d.d. Split razlučno pravo, a u stečajnom postupku je prodana cjelokupna imovina stečajnog dužnika, pa i nekretnina na kojoj predlagatelj ima pravo odvojenog namirenja. Opasnost nenamirenja tražbine se ogleda u tome da je kupac uplatio cjelokupnu cijenu za prodane nekretnine, pa ako se novac potroši onda se predlagatelj osiguranja neće moći namiriti. Predlagatelj osiguranja ima pravo zatražiti određivanje privremene mjere prema protivnicima osiguranja bez obzira na njihov međusobni dogovor u pogledu dogovorenih omjera u vlasništvu prodane sporne imovine, prema kojemu bi im trebalo pripasti 54,20%, odnosno 45,72% od kupoprodajne cijene.

Protiv tog rješenja žalbu su podnijeli protivnik osiguranja SINJ d.d. u stečaju, Sinj i protivnik osiguranja ALKASIN d.o.o. u stečaju, Dicmo.

U žalbi u bitnome ističu da predlagatelj osiguranja u odnosu na protivnika osiguranja ad.2. nije prijavio nikakvo potraživanje, a niti je predlagatelju osiguranja priznato u stečajnom postupku bilo kakvo potraživanje. Na taj način predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine tim više što tu tražbinu ne može prijaviti u stečaju. Nije utvrđeno čije su vlasništvo nekretnine u K.O. Turjaci, a koje su prodane u stečajnom postupku. Mogao je ove nekretnine prodati samo vlasnik, a sredstva pribavljena od prodaje nekretnina trebala bi pripadati predlagatelju osiguranja. Nije utvrđeno ima li predlagatelj osiguranja razlučno pravo na nekretninama, a sud nije postupio po ukidnom rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-876/08 te utvrdio naprijed navedene činjenice.

Žalbe su osnovane, ali ne iz razloga navedenih u žalbama.

Ispitujući pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01 i 117/03, dalje: ZPP), a u svezi s odredbom čl. 19. st. 1. OZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane odredbom čl. 354. st. 2. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj žalbeni sud je utvrdio da je prvostupanjski sud pogrešno ocijenio isprave i izvedene dokaze, a odluka je utemeljena isključivo na tim dokazima (čl. 373. st. 1. t. 1. ZPP-a).

U ovoj pravnoj stvari je predlagatelj podnio prijedlog za određivanje privremene mjere radi osiguranja novčanog potraživanja. Članak 296. OZ-a određuje da se privremena mjera radi osiguranja novčane tražbine može odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati. Radi osiguranja novčane tražbine može se odrediti svaka mjera kojom se postiže svrha osiguranja, a osobito one mjere koje su pojedinačno označene u čl. 297. OZ-a.

Glede prvoga uvjeta prvostupanjski je sud trebao utvrditi je li predlagatelj osiguranja učinio vjerojatnim postojanje tražbine. Prvostupanjski sud navodi da je razvidno da je HVB SPLITSKA BANKA d.d. Split zaključila ugovor kojim prodaje potraživanja koja su osigurana pravom odvojenog namirenja nad stečajnim dužnikom SINJ d.d. SPLITSKOJ BANCI d.d. Split kojoj je ovo potraživanje priznato i osigurano založnim pravom na nekretninama u vlasništvu dužnika. Rješenjem o dosudi sud je dosudio nekretnine koje su bile predmet prodaje kupcu KONSTRUKTOR INŽENJERING d.d. Split, koji je isplatio sporan iznos. Međutim sud nije utvrdio na kojim je nekretninama HVB SPLITSKA BANKA d.d. Split imala založno pravo i tko je bio vlasnik založnog prava, da li protivnik osiguranja ad.1. ili ad.2. Prvostupanjski sud, kako to nije utvrdio, na identičan je način opteretio zabranom račun protivnika osiguranja ad.1. i ad.2. iako u obrazloženju piše da je omjer podjele sredstava bio 54,28% u korist protivnika osiguranja ad.2., a 45,72% u korist protivnika osiguranja ad.1. Sud je trebao matematički točno odrediti zabranu u odnosu na omjer primljenih sredstava, a ne na jednake dijelove. Razlučno pravo je priznato i stečeno na čest.

zem. 1731/74 i 1731/73 K.O. Turjaci, a što u naravi predstavlja kamenolom ČEMERNICA, Dicmo. Međutim, iz Ugovora o prodaji potraživanja od 11. lipnja 2004. (str. 9.-14. spisa) sklopljenog između ovdje predlagatelja osiguranja i SPLITSKE BANKE d.d. vidljivo je iz čl. 7. da se tražbina predlagatelja osiguranja odnosi na gore navedene čestice iako nije vidljivo kome ove čestice pripadaju, tj. tko je vlasnik ovih čestica (za koje je priznato razlučno pravo). Prema tome očito je postojanje tražbine predlagatelja osiguranja (založnog prava), ali nije jasno i određeno na koga se ova tražbina odnosi i u kojem dijelu.

Pored toga valja naglasiti da se tražbina ostvaruje u stečajnom postupku. Ciljevi stečajnog postupka su skupno namirenje vjerovnika stečajnog dužnika, unovčenje imovine i podjela prikupljenih sredstava vjerovnicima prema utvrđenim pravilima. Slijedom toga, nakon što je unovčena nekretnina u vlasništvu stečajnih dužnika, stečajni će sudac održati ročište radi diobe kupovnine ako postoje vjerovnici s pravom odvojenog namirenja ili će se dioba vršiti diobama prema diobnom popisu. Kod djelomične diobe vjerovnici mogu stečajnom sucu podnijeti prigovor na popis u roku od osam dana o kojem će stečajni sudac odlučiti rješenjem protiv kojeg vjerovnici imaju pravo žalbe.

Zbog navedenih razloga predlagatelj će svoja prava i interese štiti u stečajnom postupku. Određivanjem privremene mjere kojom se protivnicima osiguranja (stečajnim dužnicima) zabranjuje otuđenje i raspolaganje iznosom od 4.691.210,65 kn do okončanja stečajnog postupka onemogućilo bi podjelu prikupljenih sredstava vjerovnicima prema utvrđenim pravilima pa tako i namirenje samog predlagatelja kao razlučnog vjerovnika. Takva bi mjera onemogućila i samo vođenje stečajnog postupka. Slijedom toga stečajni postupak ne bi mogao biti završen jer stečajni dužnik ne bi mogao namirivati vjerovnike.

Kao drugi uvjet za određivanje privremene mjere, predlagatelj osiguranja je dužan učiniti vjerojatnim i postojanje tzv. subjektivne opasnosti, da li bi bez takve mjere protivnik osiguranja mogao spriječiti ili znatno otežati naplatu potraživanja time što bi svoju imovinu odnosno svoja sredstva mogao otuđiti ili prikriti ili na drugi način s njima raspolagati, a na štetu predlagatelja osiguranja.

Postojanje drugog uvjeta za određivanje privremene mjere sud prvog stupnja ničim ne obrazlaže već samo kaže da je predlagatelj osiguranja učinio vjerojatnim i drugu pretpostavku koju valja ispuniti. Prvostupanjski sud vjerojatnost opasnosti ničim ne opravdava premda je morao konkretno navesti u čemu se ta opasnost sastoji. Žalbeni sud, međutim, smatra da nije ispunjen ni drugi uvjet određivanja privremene mjere jer predlagatelj osiguranja ničim nije dokazao u konkretnom slučaju zašto smatra da će naplata tražbine, ako postoji biti otežana. Predlagatelj osiguranja ne navodi nikakva konkretna djelovanja protivnika osiguranja da bi se mogli prihvatiti njegovi prijedlozi.

Glede odluke o trošku drugostupanjski sud je dosudio protivniku osiguranja ad.1. trošak sastava žalbe i trošak pristojbi, dok protivniku osiguranja nije obredio trošak žalbe jer ga nije ni tražio (čl. 164. ZPP-a).

Stoga je valjalo je na temelju čl. 380. t. 3. ZPP-a u svezi s čl. 19. st. 1. OZ-a preinačiti pobijano rješenje.

U Zagrebu 16. srpnja 2010.

SUDAC
MR. SC. NENAD ŠEPIĆ, v.r.



Za točnost otpavka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN